

Nedjelja, 29.03.2020.g.

Kako je najednom vrijeme postalo nevažno. Pogledam datum,

29.03.2020.g. Nevažno, na ništa me ne asocira.

No, ono što me od vremena u zadnjim tjednima interesira su POSLJEDNJA

VREMENA, vremena prije drugog dolaska našeg Gospodina Isusa.

Da li su to ova vremena?

Na traženje odgovora na to pitanje me ponovno potaknulo današnje

Evandjelje i rečeniceÂÂ koje je Gospodin Isus rekao svojim učenicima kod

odluke da krenu natrag u Judeju, gdje je živio Lazar i njegove sestre:

Kažu mu učenici: »Učitelju, Židovi su sad tražili da te kamenuju,

pa da opet ideš onamo?« Odgovori Isus:»Nema li dan dvanaest

sati? Hodi li tko danju, ne spotiče se jer vidi svjetlost ovoga

svijeta. Hodi li tko noću, spotiče se jer nema svjetlosti u njemu«

To me podsjetilo i na sadržaj jednog mističnog svjedočanstva, iz privatnih

objava od Gospodina Isusa koje je u 18. stoljeću primila IVANA LE

ROYER, koja će dobiti redovničko ime, "SESTRA IVANA OD BOŽÍĆA". Kao

i mnogi mistici i ona je prošla svoju osobnu kalvariju kako bi te objave

"ugledale" svjetlo dana.

Njezine objave pročitao sam u knjizi "ANTIKRIST" napisanu od

mons. A. LEMANNA, a izdanu u ediciji MISTIČNA

SVJEDOČANSTVA pod brojem 7.

Iz tih njezinih objava, posebno mi je ostala "u glavi" prva objava pa vam

ju ovdje prenosim u cijelosti:

"KAKO TRAJANJE SVIJETA, USPOREĐUJUĆI GA SA TRAJANJEM JEDNOG

DANA, IDE PREMA SVOME KONCU

Trebam početi govoriti o zadnjim patnjama Crkve koju će progoniti

najveći Isusov neprijatelj, trebam govoriti o teškim predznacima i

navještaju zadnjeg Suda kada ćemo vidjeti strašne okolnosti i vječne

posljedice.

Priznajem da mi je teško o tome progovoriti, ali... trebam o tome govoriti.

Duh Sveti me odvede u prostranu ravnicu. Bila sam sama u Bogu kada mi

se ukaza ISUS KRIST koji, kao s nekog vrha, pokazujući mi sunce na

horizontu, progovori tužnog izgleda:

"PROLAZI SLIKA OVOGA SVIJETA, DAN MOGA DOLASKA SE

PRIBLIŽAVA.

KADA JE SUNCE PRED ZALASKOM, KAŽE SE DA JE DAN NA

IZMAKU I DA DOLAZI NOĆ. SVA STOLJEĆA PRED A MNOM SU KAO

JEDAN DAN.

A TI, MOTREĆI SUNCE NA KOJEM SE MJESTU SADA NALAZI,

POGLEDAJ KOLIKO JOŠ VREMENA TREBA DA TAJ DAN ZAVRŠI."

Promatrala sam sunce i zaključila da treba otprilike još dva sata vremena

pa da ono zađe. Vidjevši da Isus nije protivan, nego da mi On nadahnjuje

želju da Ga pitam o okolnostima ovog viđenja, ja sam se usudila pitati Ga

da li jedan dan treba brojati od pola noći do pola noći, ili od početka zore

do sumraka.

Isus mi odgovori:

"KĆERI MOJA, RADNIK NE POČINJE RADITI DOK SE SUNCE NE

POJAVI U ZORU, A NJEGOV TRUD TRAJE DOK NE PADNE NOĆ.

JAO ONOME KOJI RADI OBNOĆ I NIJE SE OKORISTIO SUNCEM

PRAVDE KOJE JE ZA NJEGA IZIŠLO.

DAKLE, KĆERI MOJA, TREBA MJERITI DAN OD IZLASKA DO

ZALASKA SUNCA, DAKLE NE RADI SE VIŠE O TISUĆAMA GODINA

TRAJANJA OVOGA SVIJETA, NEGO SE RADI O NEKOLIKO

STOLJEĆA DO KRAJA SVIJETA."

Vidjela sam da Isus za Sebe želi zadržati točan broj stoljeća, pa iako sam
poželjela, nisam Ga više pitala, a bila sam zadovoljna što mir Crkve i njen
ustroj trebaju trajati još podosta vremena."

Dao sam si malo truda te stavio u odnose Gospodinov opis trajanja dana i
noći iz današnjeg Evandjelja, po 12 sati, sa vremenom kada je živjela
sesra Le Royer, sredina 18. stoljeća, i sa početkom računanja novog

vremena od rođenja Gospodina Isusa prije 2020 godina, dakle, dobio sam

nekakvu računicu da će se Kristov drugi dolazak po toj mojoj računici

dogoditi kroz neki

100-tinjak godina.

Uh, samo 100 godina ...

No, ovakve slične računice izvodilo je tokom vremena na stotine i stotine

tisuća ljudi. Svi su zaključili isto, kao i ja.

Da se treba stalno pripremati za drugi dolazak Gospodina Isusa, a prije

Njegovog zadnjeg dolaska i za dolazak i vladavinu Antikrista.

I ovo naše vrijeme u kojem živimo ima puno znakova kao što su i mnoga

druga vremena imala svoje znakove. Bilo je strahovito teških vremena za

kršćana i cijeli svijet i kada su ih progonili i ubijali davno u Rimskom

carstvu. I oni su tada mislili da su došla posljednja vremena. I mnogo

drugih takvih vremena...

Tako sam zaključio da bi zapravo mogli reći da se život svakog čovjeka
sastoji od POSLJEDNJIH VREMENA koja su njegova osobna i svijeta u koje
živi.

Mislim i vjerujem da je svaki čovjek, koji je živio nakon Gospodinovog
prvog dolaska prije 2000 godina, živio u POSLJEDNJIM VREMENIMA.
Svaki je imao svojih uspona i padova u životu i u odnosu s Gospodinom
Bogom. Svakome je Gospodin Bog slao razna iskušenja i znakove radi
obraćenja i učvršćivanja u vjeri.

Svaki je, više ili manje, ovisno kakvu je vjeru imao u Gospodina Boga

Trojedinog, očekivao drugi dolazak Gospodina Isusa.

I svatko ga je do sada doživio. Možda ne onako kako je to očekivao nego

onako kako mu je bilo dodijeljeno u Planu Božjega stvaranja.

Taj drugi susret s Gospodinom Isusom dogodio se nakon ovozemaljske

smrti svakog koji je živio i umro u ovih dvije tisuće godina.

Svi se u ovome možemo pronaći...

Dok sve to zbrojimo i oduzmemo, opet smo na početku. Ili na kraju. A to

znači da se ne trebamo brinuti kada će doći Antikristovo vrijeme.

Ne trebamo razmišljati o tome kada će Gospodin Isus drugi put doći.

Ne, jedino trebamo razmišljati o sebi i svojem životu, svojoj vjeri.

Trebamo se stalno preispitivati tko smo i što smo, u onome u čemu smo

dobri trebamo pomagati drugima oko sebe. U onome u čemu smo manje

dobri i loši trebamo se pokušati mijenjati, truditi se da budemo svakim

časom bolji ljudi i bolji vjernici.

Stalno promišljati o svojim darovima koje nam je Gospodin Bog dao i o

tome što s njima možemo činiti da proslavimo Gospodina Boga.

I stalno tražiti mir i radost u svojem srcu koji će nam govoriti da li vršimo

Božju volju za svoj život.

Jer, vršiti Božju volju za svoj život znači da idemo putem

svetosti.

A tada će nam potpuno svejedno biti da li ćemo drugi dolazak Gospodina

Isusa doživjeti u trenutku naše ovozemaljske smrti, na našem osobnom

sudu pred Njim, ili ćemo to doživjeti sa svima onima kojima će

Gospodinov drugi dolazak biti zadnji trenuci njihovog ovozemaljskog

života.

Ja, kao i mnogi drugi, prepoznajem puno znakova da ta vremena nisu

daleko. No, tako su mislili mnogi ljudi kroz zadnjih 2000 godina.

Zato nam ostaje jedino da se iz dana u dan preispitujemo što smo i gdje

smo sa našom vjerom i vršenjem Božje volje za naše živote i živote svih

onih koje nam Gospodin pošalje na naš životni put.

A u ovoj pandemiji koronavirusa Gospodin Bog nam daje obilje vremena i

prilika da to činimo.

Nemojmo ga propustiti ...

GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ, I SVE MOJE.

